

världen. Jiang Zemin och partiet står inför ett stort nederlag i denna kamp mellan gott och ont. Deras bedrägliga, grymma och ondskefulla natur kommer att avslöjas fullständigt. Den ökande Jiang Zemin är nu ansatt av problem både hemma och utomlands och är indragen i flera rättsprocesser och appeller som kräver att han ställs inför rätta.

Från början tänkte partiet använda sig av förtrycket för att stärka sin makt och sitt tyranni. Följden blev dock att det inte fått möjlighet att "ladda om" utan i stället har förbrukat sin energi. Partiet har nu fallit så djupt att det inte går att rädda. Det är som ett murket, förtorkat träd. Det kommer att kollapsa av sig självt av en

vindpust. Alla drömmar om att rädda det kinesiska kommunistpartiet går emot den historiska trenden. Det vore inte bara utsläpplöst utan skulle också förstöra deltagarnas egen framtid.

Slutsats

Det kinesiska kommunistpartiets före generalsekreterare Jiang Zemin är den som startat, planlagt och lett den ondskefulla förföljelsen. Jiang Zemin har fullt ut dragit fördel av kommunistpartiets makt, ställning, bestraffningsmetoder och maskineri för att initiera politiska rörelser i syfte att starta förföljelsen av Falun Gong. Han bär ett obestridligt ansvar för detta

historiska illdåd. Om det å andra sidan inte funnits något kommunistparti skulle Jiang Zemin inte ha haft möjlighet att starta och bedriva förföljelsen. Ända från den dag då det kinesiska kommunistpartiet bildades har det motsatt sig rättfärdighet och godhet. Med förföljelse och förtryck som favoritverktyg har kommunistpartiet grundat sin regim på kontroll av människors sinnen, genom ett enda centralt parti. På grund av sin natur fruktar kommunistpartiet "Sanning-Godhet-Tålmod" och betraktar därför Falun Gong som fiende. Därför var förtrycket och förföljelsen oundviklig. Genom att attackera "Sanning, Godhet och Tålmod" har Jiang Zemin och KKP gjort det möjligt för falskhet,

ondska, våld, gift, elakhet och korruption att sprida sig. Påföljden var moraliskt förfall i Kina vilket har påverkat alla.

Maskopin mellan kommunistpartiet och Jiang Zemin har kopplat samman deras öden. Falun Gong startar nu rättsprocesser mot Jiang Zemin. Den dag då Jiang ställs inför rätta står även kommunistpartiets öde klart.

De himmelska principerna kommer inte att tolerera dem som bedriver omänsklig förföljelse av en grupp goda människor som följer "Sanning-Godhet-Tålmod". Jiang Zemins och kommunistpartiets ondska kommer att utgöra en evig och djupgående lärdom för mänskligheten.

Anmärkningar

[1] Mer information om detta fall återfinns på: <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/7/23/50560p.html>

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/6/7/48981p.html>

[2] Mer information om detta fall återfinns på: <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/25/52796.html>

[3] Mer information kan även hittas återfinns på:

<http://search.minghui.org/mh/articles/2004/7/9/79007.html> (på kinesiska)

[4] Li Xiannian (1902-1992), tidigare

president i Kina (1988-1992) och ordförande för folkkongressens politiska konferens. Han var Jiang Zemins svärfar. Chen Jun (1905-1995), en av de mest inflytelserika ledarna i Kina. Chen var under årtionden medlem i politbyrås ständiga kommitté och 1987-1992 ordförande för den Centrala rådskommittén.

[5] Qigong är ett allmänt namn på kinesiska för energiovnings. Det finns många olika qigong-metoder och de flesta har ett ursprung från traditionell andlig övertygelse. Falun Gong är en form av qigong.

[6] År 1992 steg Deng Xiaoping fram från sin deltidspensionering och gjorde en rundresa i Shenzhen i södra Kina nära Hongkong och höll tal som propa-

gerade för en socialistisk marknads ekonomi i Kina. Denna turné anses ha återuppväckt Kinas ekonomiska reformering efter en trög inledning efter massakern på Himmelska Fridens Torg 1989.

[7] Hemodus 7 000 år gamla kulturruiner upptäcktes 1973 och är en viktig byruin från den yngre kinesiska stenåldern.

[8] Före detta ordförande i Kinas folkkongress.

[9] Deng sade vid ett tillfälle, "svart katt eller vit katt, det är en bra katt så länge den fångar möss" och syftade på att målet med ekonomiska reformer var att ge folket välbästand, oavsett om formen var socialistisk eller kapitalistisk.

[10] Zhang Zhixin, en kvinnlig intellektuell som torterades till döds av kommunistpartiet under Kulturrevolutionen för att ha varit frispråkig och berättat sanningen.

[11] Allmän åklagare är det statliga verktyg i Kina som ansvarar för åtal och rättslig övervakning. I dess funktioner ingår att fatta beslut om arrestering och åtal vid större rättsärenden, genomföra undersökningar, initiera och stödja allmänna åtal, tolka lagen vid speciella tillämpningar, övervaka domstolsutslag, övervaka rättsliga procedurer och bevaka fängslers, interneringscenters och arbetslägers aktiviteter.

6. Sjätte kommentaren

Om det kinesiska kommunistpartiets förstörelse av traditionell kultur

Förord

Kulturen är en nations själ. Denna andliga faktor är lika viktig för mänskligheten som fysiska faktorer såsom etnicitet och land.

En nations civilisationshistoria är just dess kulturella utvecklingshistoria. Total förstörelse av en nations kultur leder till nationens undergång. Gamla nationaliteter som hade skapat lysande civilisationer ansågs ha försvunnit när deras kultur försvann, även om den etniska folkgruppen hade överlevt. Kina är det enda land i världen vars uråldriga civilisation har förts vidare utan avbrott i över 5 000 år. Förstörelsen av dess traditionella kultur är ett oförlåtligt brott.

Den kinesiska kulturen, som ansetts ha skapats av Gud, grundades av legender såsom Pangu som skapade himmel och jord [1], Nüwa som skapade människor [2], Shennong som identifierade många medicinalväxter [3] och Cangjie som skapade tecknen [4]. "Människan följer jorden, jorden följer Himlen, Himlen följer Tao och Tao följer det som är natur-

ligt." [5] Den taoistiska visdomen om att Himlen och mänskligheten är ett har flödat genom den kinesiska kulturens ådror. "Vägen till stor lärdom ligger i att förstå och lägga vikt vid dygd." [6] För mer än 2 000 år sedan startade Konfucius en skola för att undervisa elever och överlämnade till samhället konfucianismens ideal som representeras av de fem kardinaldygderna välvilja, rättfärdighet, anständighet, visdom och trofasthet. Under det första århundradet [e. Kr.] färdades Buddha Sakyamunis (Siddharts) buddhism, med dess betoning på barmhärtighet och räddning av alla varelser, österut till Kina. Den kinesiska kulturen blev därmed mera omfattande och djupgående. Därefter blev konfucianismen, buddhismen och taoismen kompletterande trossystem i det kinesiska samhället och bidrog till att föra Tangdynastin (618-907) till höjden av dess glans och välbästand, något som är känt över hela världen.

Trots att den kinesiska nationen många gånger i historien har upplevt invasioner och attacker har den kinesiska kulturen visat en stark sammanhållande kraft och

livskraft och dess essens har kontinuerligt förts vidare. Att Himlen och mänskligheten är ett utgör våra förfäders kosmologi.

Sunt förnuft säger att vänlighet belönas och ondska bestraffas. Det är en grundläggande dygd att inte utsätta andra för det

man inte själv vill bli utsatt för. Lojalitet, vördnad för föräldrarna, värdighet och rättvisa har utgjort de sociala normerna, och Konfucius fem kardinaldygder välvilja, rättfärdighet, anständighet, visdom och trofasthet har lagt grunden för samhällets och individens moral. Baserat på dessa principer manifesterade den kinesiska kulturen ärlighet, godhet, harmoni och tolerans. Vanliga kinesers dödsrunor visar vördnad för "Himlen, jorden, monarken, föräldrar och lärare". Detta är ett kulturellt uttryck för den djupt rotade kinesiska traditionen, vilken inkluderar gudsdyrkan (Himlen och jorden), lojalitet mot landet (monarken), värdesättande av familjen (föräldrarna) och respekt för lärare. Den traditionella kinesiska kulturen sökte harmoni mellan människa och universum och betonade individens etik och moral. Kultiveringen inom konfucianismen, buddhismen och taoismen har tron som grund. Den kan ge tolerans, utveckling och upprätthålla människlighetens moral samt ge människor ortodox tro.

Till skillnad från lagarna, vilka föreskriver hårda regler, verkar kulturen mjukt återställande. Lagen påtvingar bestraffning efter att ett brott har begåtts, medan kulturen förebygger att brott överhuvudtaget begås genom att stärka moralen. Ett samhälles moralvärderingar manifesteras ofta i dess kultur.

I den kinesiska historien nådde den traditionella kulturen sin höjdpunkt under den blomstrande Tangdynastin, vilken sammanföll med det kinesiska våldets höjdpunkt. Vetenskapen var också utvecklad och hade ett unikt anseende i alla länder. Lärda män från Europa, Mellanöstern och Japan kom för att studera i Chang'an, Tangdynastiens huvudstad. Grannländer betraktade Kina som sin länsherre. Många länder kom för att visa Kina sin respekt, även om det kostade mycket och innebar stort besvär. [7]

Efter Qindynastin (221-207 f.Kr.) var Kina ofta ockuperat av minoritetsgrupper. Det inträffade under dynastierna Sui (581-618), Tang (618-907), Yuan (1271-1361) och Qing (1644-1911) samt under ytterligare några perioder när etniska minoriteter etablerade eget styre. Trots det blev nästan alla dessa etniska grupper assimilerade till Han-gruppen. Detta visar på den traditionella kinesiska kulturens integrerande kraft. Som Konfucius sade: "Om människor fjärran ifrån inte är medgörliga, förändra dem genom kultivering av dygd i kulturen." [8]

Sedan maktövertagandet 1949 har det kinesiska kommunistpartiet (KKP) spenderat nationens resurser på att förstöra Kinas traditionella kultur. Denna onda avsikt kom inte från KKP:s brinnande iver för industrialisering och inte heller av ren dumhet i dyrkan av västerländsk civilisation. Snarare kom den från partiets inneboende ideologiska motstånd mot traditionell kinesisk kultur. Sålunda har partiets förstörande av kulturen varit planerad, välorganiserad, systematisk och understödd av statens användande av våld. Alltsedan dess grundande har partiet ständigt "revolutionerat" kinesisk kultur i ett försök att fullständigt förstöra dess själ.

Ännu mer föraktligt än KKP:s förstörande av traditionell kultur är dess avsikliga missbruk och lömska förändring av den traditionella kulturen. KKP har lyft fram de usla delarna i Kinas historia, saker som skedde när människor avvek från traditionella värderingar, såsom makt-

kamp inom kungafamiljen, användande av taktik och konspiration, och utövande av diktatur och despotism. Man använde dessa exempel ur historien för att lättare skapa KKP:s egen standard för gott och ont, dess tänkesätt och språkssystem. På detta sätt har KKP givit ett falskt intryck av att "partikulturen" i själva verket skulle vara en fortsättning av traditionell kinesisk kultur. Partiet har till och med dragit fördel av den aversion som en del människor har mot "partikulturen" för att hetsa människor till att än mer överge den genuina kinesiska traditionen.

KKP:s förstörande av traditionell kultur har fått katastrofala följder för Kina. Människor har inte bara förlorat sin moraliska kompassriktning, de har dessutom blivit tvångsindoktrinerade med partiets onda teorier.

I. Varför ville det kinesiska kommunistpartiet sabotera traditionell kultur?

Den kinesiska kulturens långa tradition – baserad på tro och att vörda dygden

Den kinesiska nationens genuina kultur inleddes för omkring 5 000 år sedan med den legendariske kejsaren Huang som anses vara den kinesiska civilisationens tidigaste anfader. Faktum är att kejsare Huang också har fått äran av att ha grundat taoismen – även kallad *Huang-Laos (Lao Zis) tankeskola*. Konfucianismens tankar är djupt påverkade av taoismen. Konfucius sade: "att vara beslutsam i Tao, flitigt samla dygd, vara välvillig och vara kunnig i konsterna", "Om man hör Tao på morgonen kan man dö utän ånger på kvällen." [9] *Förändringarnas bok (I Ching)*, en uppteckning om himmel och jord, yin och yang, kosmiska förändringar, samhällens uppgång och nedgång och det mänskliga livets lagar, anses av Konfucianismen vara "den främsta av alla skrifter". Bokens profetiska kraft har vida överträffat vad modern vetenskap kan veta. Förutom taoismen och konfucianismen har buddhismen, särskilt zenbuddhismen, haft ett subtilt men ändå djupgående inflytande på kinesiska intellektuella.

Konfucianismens tankar är den del av traditionell kinesisk kultur som handlar om "att träda in i den världsliga världen". De betonade familjebaserad etik, i vilken vördnad för föräldrarna spelade en ytterst viktig roll, och lärde ut att "all vänlighet börjar med vördnad för föräldrarna". Konfucius förespråkade "välvilja, rättfärdighet, anständighet, visdom och trofasthet", men sade också: "Är inte vördnad för föräldrarna och broderskärlek välviljans rötter?"

Familjebaserad etik kan på ett naturligt sätt utvidgas till att vägleda samhällsmoralen. Vördnad för föräldrarna kan utvidgas till undersåtarnas lojalitet mot monarken. Det har sagts att "Det är sällan som en person med vördnad för sina föräldrar och broderskärlek är benägen att förolämpa dem ovanför." [10] Broderskärlek är relationen mellan bröder och kan utvidgas till rättfärdighet och rättvisa mellan vänner. Konfucianismen lär att i familjen ska fadern vara god, en son vörda sina föräldrar,

en äldre broder vara vänlig och en yngre broder respektfull. Här kan den faderliga godheten ytterligare vidgas till monarkens barmhärtighet gentemot sina underståtar. Så länge familjetraditionen kan upprätthållas kan samhällsmoralen upprätthållas naturligt. "Att kultivera sig själv, stötta sin familj, administrera landet väl, så att samhället blir lugnt och lyckligt." [11]

Buddhismen och taoismen är de delar av den kinesiska kulturen som fokuserar på "att vända sig bort från den världsliga världen". Buddhismens och taoismens inflytande genomsyrar alla aspekter i vanliga människors liv. Metoder som är djupt rotade i taoismen innefattar kinesisk medicin, qigong, geomantik (feng shui) och spådom. Dessa metoder, såväl som de buddhistiska föreställningarna om ett himmelrike och ett helvete, karmisk belöning av gott och bestraffning av ont, har tillsammans med konfucianismens etik format den traditionella kinesiska kulturens kärna.

Konfucianismens, buddhismens och taoismens trossystem erbjöd det kinesiska folket ett mycket stabilt moralsystem, oföränderligt "så länge som Himlen består". [12] Detta etiska system är grunden för hållbarhet, fred och harmoni i samhället.

Moralen, som tillhör det själsliga, brukar vara abstrakt, medan en av kulturens viktiga funktioner är att uttrycka moralsystemet på ett begripligt sätt.

Ta De fyra berömda kinesiska romanerna som exempel. *Resan till Västern* [13] är en mytologisk saga. *En dröm om en röd gård* [14] inleds med en dialog mellan en besjälad sten, den Oändliga rymdens gud och den Gränslösa tidens Tao vid Klippan utan fäste på det Stora ödsliga berget – den här dialogen tillhandahåller ledtrådarna till det mänskliga drama som utspelar sig i romanen. *Träskets banditer* [15] inleds med en berättelse om hur premiärminister Hong, som hade hand om militära angelägenheter, av misstag frisläppte 108 demoner. Legenden förklarar ursprunget till de 108 tappra. *Berättelser om de tre kungadömena* [16] börjar med en himmelsk varning om en katastrof, och avslutas med den oundvikliga slutsatsen att Himlen råder: "Världsliga göranden rusar på som en ändlös ström; ett av Himlen förutbestämt öde, oändligt i sin omfattning, dömer alla." Andra välkända berättelser, som till exempel *Berättelsen om länderna i Östra Zhou* [17] och *Berättelsen om Yue Fei*, [18] inleds alla med liknande legenden.

Dessa romanförfattare användande av myter var inte slumpartat utan en återspeglning av kinesiska intellektuellas grundläggande filosofi när det gällde naturen och mänskligheten. Romanerna har haft ett djupt inflytande på senare tiders människor. När man talar om "Yi" (vänskap, trofasthet) tänker människor snarare på Guan Yu (160-219) från *Berättelser om de tre kungadömena* än på begreppet i sig – hur hans trofasthet mot sin vän höjde sig över molnen och nådde himlen; hur hans orubbliga lojalitet mot sin överordnade och svurne broder, Liu Bei, förade honom respekt till och med från hans fiender, hur hans mod i strid stod sig i de mest kritiska situationer, hans slutliga nederlag i en strid nära staden Mai; och slutligen, hans samtal med sin son när han hade blivit en gudom. När man talar om "Zhong" (lojalitet) tänker människor direkt på Yue Fei (1103-1141), en general under Songdynastin som tjänade sitt land

med oreserverad integritet och lojalitet, och Zhuge Liang (181-234), premiärminister från staten Shu under De tre kungadömenas tidsperiod, som "gav sitt allt till hans hjärta slutade slå".

Den traditionella kinesiska kulturens lovprisande av lojalitet och rättfärdighet har beskrivits utförligt i dessa författares färgstarka berättelser. De abstrakta moralprinciper som de ansluter till har konkretiserats och manifesterats genom kulturella uttryck.

Taoismen betonar sanning, buddhismen betonar medkänsla och konfucianismen värdesätter lojalitet, tolerans, välvilja och rättfärdighet. "Medan deras former skiljer sig åt är deras mål detsamma ... de inspirerar människor till att återvända till godhet." [19] Det här är de värdefullaste aspekterna av traditionell kinesisk kultur, baserad på tron på konfucianismen, buddhismen och taoismen.

Den traditionella kinesiska kulturen är full av begrepp och principer, såsom Himlen, Tao, Gudar, Buddhord, ödet, förutbestämmelse, välvilja, rättfärdighet, anständighet, visdom, trofasthet, hederlighet, skamkänsla, lojalitet, vördnad för föräldrarna, värdighet, och så vidare. Många kineser må vara analfabeter men de är ändå bekanta med traditionella teaterstycken och operor. Dessa kulturformer har varit viktiga sätt för vanliga människor att lära sig om traditionell moral. Därför är KKP:s förstörelse av traditionell kinesisk kultur en direkt attack mot kinesiska moralvärderingar och underminerar grunden för fred och harmoni i samhället.

Den ondskefulla kommunistteorin är motståndare till traditionell kultur

Kommunistpartiets "filosofi" motsäger fullständigt den genuina kinesiska kulturen. Traditionell kultur respekterar Himlens mandat, såsom Konfucius en gång sade: "Liv och död är förutbestämda och rikedom och ställning bestäms av Himlen." [20] Både buddhismen och taoismen är former av gudstro, och tror på reinkarnationscykeln med liv och död samt på det karmiska orsaksförhållandet mellan gott och ont. Kommunistpartiet tror tvärt emot inte bara på ateismen utan trotsar även Tao och attackerar våldsamt de himmelska principerna. Konfucianismen värdesätter familjen, men det *Kommunistiska manifestet* förkunnar tydligt avskaffandet av familjen. Traditionell kultur skiljer på det kinesiska och det utländska, men det Kommunistiska manifestet förespråkar upphävandet av nationaliteter. Konfucianismens kultur förespråkar vänlighet mot andra, men kommunistpartiet uppmuntrar klasskamp. Konfucianismen uppmuntrar lojalitet mot monarken och kärlek till nationen. Det Kommunistiska manifestet förespråkar avskaffandet av nationer.

För att ta över och hålla sig kvar vid makten i Kina var kommunistpartiet först tvunget att plantera sina omoraliska tankegångar i kinesisk jord. Mao Zedong påstod att "om vi vill störta en maktthavare måste vi först producera propaganda och arbeta inom ideologins område". [21] KKP insåg att den våldsamma kommunistiska teorin, som upprätthålls med vapen, är ideologiskt avskräde från västerländskt tänkande som inte kan hävda sig emot Kinas djupgående 5 000-åriga kulturhistoria. "KKP fick ingen ro om man inte gjorde

de det", så det förstörde sedan fullständigt den traditionella kinesiska kulturen, så att marxismen och leninismen kunde inta Kinas politiska scen.

Traditionell kultur är ett hinder för det kinesiska kommunistpartiets diktatur

Mao Zedong sade en gång, helt korrekt, att han varken följer Tao eller Himlen. [22] Traditionell kinesisk kultur utgjorde utan tvivel ett väldigt hinder för KKP:s trotsande av Tao och tävlan med Himlen.

Loyalitet i traditionell kinesisk kultur betyder inte blindhängivelse. I folkets ögon är kejsaren "Himlens son" – med Himlen ovanför honom. Kejsaren har inte alltid rätt. Därför fanns det ett behov av observatörer som pekade ut kejsarens misstag. För det kinesiska krönikesystemet fanns det historiker som skrev ner kejsarens alla ord och handlingar. Lärda ämbetsmän kunde bli lärare åt sina visa konungar och kejsarens uppförande bedömdes utifrån de konfucianska klassikerna. Om kejsaren var omoralisk – eller inte upplyst till Tao – så kunde folket göra uppror och stöta honom, som när Chengtang attackerade Jie eller när Kung Wu avsatte Zhou. [23] Dessa uppror betraktades inte, sett utifrån traditionell kultur, som brott mot lojaliteten eller Tao. Istället sågs de som upprätthållandet av Tao enligt Himlens önskan. När Wen Tianxiang (1236-1283, en välkänd härledare under Songdynastin) tillfångatogs, försökte kejsaren i Songdynastin övertala honom att kapitulera. Wen Tianxiang vägrade eftersom konfucianismens livssyn ansåg att "folket är av den största betydelsen; nationen kommer närmast och sist kommer kejsaren". [25]

Det diktatoriska KKP kunde på inga villkor acceptera sådana traditionella trosuppfattningar. KKP ville upphöja sina egna ledare till gudar (så kallad personkult). KKP ville inte begränsa sig med de djupt rotade begreppen inom kinesisk kultur, såsom att det fanns "Himlen", "Tao" och "Gudar" ovanför dem. KKP var medvetet om att vad det gjorde ansågs vara det mest avskyvärda och oerhörda brott mot Himlen och Tao, mått med den traditionella kulturens standarder. Det var medvetet om att så länge den traditionella kulturen existerade skulle folket inte hylla KKP som "storslaget, ärorikt och korrekt". Lärda män skulle fortsätta med traditionen att "riskera sina liv för att tillrättavisa monarken", "upprätthålla rättvisa till priset av sina liv", [26] och att sätta folket ovanför härskarna. På så sätt skulle folket inte kunna bli KKP:s marionetter och folket skulle inte kunna ha "likriktade tankar".

Den traditionella kulturens respekt för Himlen, jorden och naturen blev ett hinder för partiets "kamp mot naturen" i dess ansträngningar att "förändra himmel och jord". Traditionell kultur värdesätter mänskligt liv och lär att "varje situation som involverar mänskligt liv måste behandlas med den största omsorg". Ett sådant synsätt blev ett hinder för KKP:s folkmord och terrorregim. Den traditionella kulturens grundläggande moralstandard som utgår från den "himmelska Tao" skulle störa KKP:s manipulation av moralprinciper. Av dessa skäl gjorde partiet traditionell kultur till en fiende i ansträngningarna att stärka sin kontroll.

Traditionell kultur utmanar legitimiteten i det kinesiska kommunistpartiets styre

Traditionell kinesisk kultur innehåller "tro på gudar" och "det himmelska mandatet". Att acceptera Himlens mandat innebär att härskarna måste vara visa, följa Tao och vara i samklang med ödet. Att acceptera "tron på Gudar" innebär att acceptera att källan till mänsklig makt finns i Himlen.

Partiets bärande princip sammanfattas i "Största skall det gamla snart i gruset, slav steg upp för att slå dig fri, från mörkret stiga vi mot ljuset, från intet allt vi vilja bli". (www.df.lth.se/~roubert/fsf/internationalen.html) [27].

KKP stödjer historisk materialism och hävdar att kommunismen är ett paradys på jorden och att vägen dit leds av de bannbrytande arbetarna, kommunistpartimedlemmarna. På så sätt utmanade gudstrod direkt legitimiteten hos partiets styre.

II. Hur kommunistpartiet saboterar traditionell kultur

Allting som det kinesiska kommunistpartiet gör tjänar ett politiskt syfte. För att uppnå, upprätthålla och förstärka sitt tyranni behöver det ersätta den mänskliga naturen med partiets ondskefulla natur och den traditionella kinesiska kulturen med dess partikultur av "bedrägeri, elakhet och våld". Denna förstörelse och detta ersättande innefattar inte bara konkreta företeelser såsom kulturlämningar, historiska platser och forntida böcker, utan förändrar också människors traditionella värderingar, traditionella syn på livet och på världen, vilket visar sig i människors handlingar, tankar, livsstilar m m. Samtidigt betraktar KKP de obetydliga och ytliga kulturella manifestationerna som "essensen" och bibehåller dem för att sätta upp denna "essens" som en fasad. Partiet behåller traditionens skepnader samtidigt som det ersätter den verkliga traditionen med partikulturen. Därefter vilseleder det folket och det internationella samfundet med en fasad av att "föra vidare och utveckla" traditionell kinesisk kultur.

Samtidig förstörelse av de tre religionerna

Eftersom den traditionella kulturen tar konfucianismen, buddhismen och taoismen som grund var KKP:s första steg i förstörelsen av kulturen att utplåna den konkreta manifestationen i världen: religionerna.

Alla de tre stora religionerna i Kina drabbades av förstörelse under olika tidsperioder. Buddhismen har till exempel genomlidit fyra större prövningar. De är kända i historien som "Tre Wu och en Zong" och innebär fyra kinesiska kejsares förföljelse av buddhister. Kejsare Taiwu [28] från Norra Weidynastin (386-534) och kejsare Wuzong [29] från Tangdynastin (618-907) försökte båda att utplåna buddhismen för att låta taoismen bli förhärskande. Kejsare Wu [30] från Norra Zhoudynastin (557-581) försökte tillintetgöra både buddhismen och taoismen, men vördade konfucianismen. Kejsare Shizong [31] från den senare Zhoudynastin (951-960) försökte utplåna buddhismen, bara för att använda Buddhastatyer till mynttillverkning,

men rörde inte taoismen eller konfucianismen.

Endast KKP har gett sig på att utplåna de tre religionerna samtidigt

Kort tid efter att KKP bildade regering började det förstöra tempel, bränna religiösa skrifter samt tvinga buddhistiska munkar och nunnor att återvända till ett sekulariserat liv. Partiet gick hårt fram när det gällde att förstöra andra religiösa platser. På 1960-talet fanns det knappt några religiösa platser kvar i Kina. Kulturrevolutionen förde dock med sig en ännu större religiös och kulturell katastrof i kampanjen "Slänga bort de fyra gamla" [32], det vill säga, att göra sig av med gamla idéer, gammal kultur, gamla sedvänjor och gamla vanor.

Ett exempel är det första buddhisttemplet i Kina, Den vita hästens tempel (Bai Ma-templet) [33]. Det byggdes under den tidiga Östra Handynastin (25-220) utanför staden Luoyang i Henanprovinsen. Det är högt aktat som "den ursprungliga buddhismens hem i Kina". Under kampanjen "Slänga bort de fyra gamla" undgick givetvis inte Vita hästens tempel plundring.

"Det fanns en odlingsbrigad intill Vita hästens tempel. Den lokale parti-sekreteraren ledde bönder att plundra och skövla templet i "revolutionens" namn. De över 1 000 år gamla statyerna i lera föreställande de 18 Arhat, vilka hade skapats under Liaodynastin, förstördes. Skriften Beiyue [34], som en framstående indisk munk förde till Kina för 2 000 år sedan, brändes. En unik skatt, Jadehästen, slogs i bitar. Flera år senare framförde den kambodjanske exilkungen Norodom Sihanouk en särskild begäran om att få betyga sin vördnad vid Vita hästens tempel. Zhou Enlai, Kinas dåvarande premiärminister, beordrade då genast att den Beiyue-skrift som förvarades i kejsarpalatset i Peking och statyerna av de 18 Arhats, vilka skapades under Qingdynastin och förvarades i Azurmolnens tempel (Biyun-templet) i Xiangshanparken [35] i Peking, skulle transporteras till Luoyang. Genom denna bluff "lösades" en diplomatisk svårighet". [36]

Kulturrevolutionen inleddes i maj 1966. I själva verket "revolutionerades" den kinesiska kulturen på ett destruktivt sätt. Med början i augusti 1966 svepte "Slänga bort de fyra gamla" och dess våldsamma eldar över hela Kina. Buddhistemplet, taoistemplet, Buddhastatyer, historiska platser, kalligrafier, målningar och antikviteter, samtliga betraktade som objekt tillhörande "feodalism, kapitalism och revisionism", blev de huvudsakliga målen för rödgardisternas förstörelse [37]. Ta Buddhastatyer som ett exempel: Det finns 1 000 målade och glaserade Buddhastatyer i reliefer på toppen av Det långa livets berg vid Sommarpalatset [38] i Peking. Efter kampanjen "Slänga bort de fyra gamla", var samtliga skadade. Ingen av statyerna har längre en komplett uppsättning av de fem sinnesorganen.

Så var det i landets huvudstad och likadant var det i resten av landet. Inte ens de avlägsna belägna länen undkom:

"Det finns ett Tiantai-templet i länet Dai i Shanxi-provinsen. Det byggdes

under Norra Wei-dynastins Taiyan-period för 1 600 år sedan och hade värdefulla statyer och fresker. Trots att det var beläget på en bergssida ganska långt bort från länsstaden, bortsåg de människor som deltog i 'Slänga bort de fyra gamla' från svårigheterna och tog bort alla statyer och fresker där. Templet Louguan [39], där Lao Zi gav sin föreläsning och lämnade sin berömda skrift Tao te ching [5] för 2 500 år sedan, är beläget i länet Zhouzhi, Shaanxi-provinsen. Med centrum vid det podium varifrån Lao Zi undervisade och inom en radie av 10 Li [40], finns över 50 historiska platser, däribland Templet som vördar den vise (Zongsheng Gong), uppfört av Tang Gaozu Li Yuan [41] för över 1 300 år sedan för att visa respekt för Lao Zi. Louguan-templet och de övriga historiska platserna har förstörts och alla taoistpräster har tvingats lämna dem. Enligt taoismens regler kan man så snart man har blivit en taoistpräst aldrig mer raka sitt skägg eller klippa sitt hår. Under kampanjen att klippa sitt hår, ta av sig taoistdräkten och bli medlemmar av folkkommunerna [42]. Vissa av dem gifte sig med döttrar till lokala bönder och blev deras svärsöner. Vid de heliga taoistiska platserna på Laoshanberget i Shandongprovinsen, vid den allra högsta fridens tempel, Den högsta klarhetens tempel, Den allra högsta klarhetens tempel, Doumu-templet, nunneklostret Huayan, Ningzhen-templet och Guanyu-templet, krossades eller brändes samtliga gudastatyer, offerkär, skriftrullar med Buddhistska sutror, relikier och minnestavlor. Wen-templet i Jilinprovinsen är ett av de fyra mest kända konfucianska templen i Kina. Under 'Slänga bort de fyra gamla' skadades det allvarligt". [43]

Ett särskilt sätt att förstöra religion

Lenin sade en gång att "det lättaste sättet att inta ett fort är inifrån". KKP som efterföljare till marxism-leninismen förstärker naturligtvis innebörden i denna mening.

I *Mahayana mahaparinirvana Sutra* [44], förutspådde Buddha Sakyamuni att efter sitt nirvana skulle demoner reinkarneras som munkar, nunnor och manliga och kvinnliga lekmän för att underminera Dharma. Naturligtvis kan vi inte verifiera exakt vad Buddha Sakyamuni menade, men KKP började verkligen sin förstörelse av buddhismen [i Kina] genom att bilda en "enad front" med en del buddhister. De sände till och med några partimedlemmar för att i hemlighet infiltrera religionen och underminera den inifrån. Vid ett så kallat kritikmöte under Kulturrevolutionen frågade någon Zhao Puchu, dåvarande vice ordförande för det kinesiska buddhistförbundet: "Du är en medlem av kommunistpartiet, varför tror du på buddhismen?"

Buddha Sakyamuni erhöll den högsta och fullkomliga upplysningen genom att följa principerna "Bud, Meditation, Visdom", så innan sitt nirvana instruerade han sina lärjungar att "upprätthålla och följa buden. Svik dem ej och bryt inte mot dem". Han varnade också för att "människor som bryter mot buden avskys av himlen, drakar, spöken och det gudomliga.

Deras dåliga rykte sprids vitt och brett ... Så fort de dör kommer de att lida i helvetet med sin karma och möta sin ofrånkomliga undergång. Sedan kommer de ut, de kommer att åter lida genom att bära hungliga spöken och djurs kroppar. De kommer att gå runt i en ond cirkel ändlöst och utan befrielse.” [45]

De politiska buddhistmunkarna vände dövmåttet till Buddhas varningar. 1952 sände KKP representanter för att delta i det kinesiska buddhistförbundets öppningsmöte. Under mötet föreslog många buddhister i förbundet att man skulle slopa de buddhistiska buden. De hävdade att dessa principer hade orsakat många unga mäns och kvinnors död. En del människor förespråkade även att "människor borde vara fria att tro på vilken religion som helst. Det borde även vara tillåtet för munkar och nunnor att gifta sig, att dricka alkohol och äta kött. Ingen ska blanda sig i detta.” En buddhistisk mästare vid namn Xuyun var närvarande vid mötet och han insåg att buddhismen stod inför ett hot om utrotning i Kina. Han klev fram, opponerade sig mot förslagen och väjade för bevarandet av de buddhistiska buden och den buddhistiska klädedräkten. Mästare Xuyun blev då förtalad och stämplades som "kontrarevolutionär". Han hölls fängslad i abbotens rum och förvägrades mat och dryck. Han tilläts inte ens komma ut från rummet för att använda toaletten. Han beordrades också att lämna ifrån sig guld, silver och skjutvapen. När Xuyun svarade att han inte hade något av detta blev han så brutalt misshandlad att skallen fick frakturer och blödde och att revben bröts. Xuyun var då 112 år gammal. Militärpolisen knuffade honom till marken från sängen. När de kom tillbaka nästa dag och såg att Xuyun inte hade dött, misshandlade de honom återigen brutalt.

Det kinesiska buddhistförbundet, grundat 1952, samt det kinesiska taoistförbundet, grundat 1957, förklarade båda i sina stadgar att de skulle stå "under folkets ledning". I verkligheten skulle de stå under det ateistiska kommunistpartiets ledning. Båda förbunden tillkännagav att de aktivt skulle delta i produktions- och konstruktionsverksamhet samt implementera regeringens policy. De omvandlades till fullständigt sekulariserade organisationer. De buddhister och taoister som var trofasta och följde buden stämplades som kontrarevolutionärer eller medlemmar i vidskepliga sekter och hemliga sällskap. Under den revolutionära sloganen "rena buddhisterna och taoisterna" fängslades de, tvingades att "reformera sig genom arbete", eller till och med avrättades. Inte heller religioner som hade spridits från västerlandet, såsom protestantism och katolicism, förskonades.

Baserat på statistik publicerad i boken Hur det kinesiska kommunistpartiet förföljer de kristna från 1958, visar även det begränsade antal dokument som har offentliggjorts av de präster som anklagades för att vara "godsägare" eller "traktens översittare" att chockerande 8 840 döddes och 39 200 sändes till arbetsläger. Bland de präster som anklagades för att vara "kontrarevolutionärer" döddes 2 450 och 24 800 skickades till arbetsläger. [46]

Religioner är ett sätt för människor att avlägsna sig från den sekulära världen och kultivera sig själva. De betonar "den andra

stranden" (den fulländade upplysningsstrand) eller "himmelriket". Sakyamuni var en gång indisk prins. För att söka mukt [47], ett tillstånd i vilket man kan erhålla sinnesro, högre visdom, fullständig upplysning och nirvana [48], gav han upp tronen och begav sig till ett skogsbeklätt berg för att kultivera genom att utstå vedermödor och svårigheter. Innan Jesus blev upplyst förde djävulen honom till toppen av ett berg och visade honom världens alla kungariken i all deras prakt. Djävulen sade: "Om du underkastar dig och tillber mig så ska jag ge dig alla dessa saker." Jesus lät sig inte frestas. Men de politiska munkar och pastorer som bildade en enad front tillsammans med KKP hittade på en serie av falskheter och lögn som "den mänskliga världens buddhism", "religionen är sanningen och det är även socialismen". De hävdade att "det finns ingen motsägelse mellan denna strand och den andra stranden". De uppmuntrade buddhister och taoister att söka efter glädje, ära, prakt, rikedom och ställning i det här livet och ändrade de religiösa doktrinerna och deras innebörder.

Buddhismen förbjöd dödande. Det kinesiska kommunistpartiet dödade människor som flugor under kampanjen "Fördömandet av kontrarevolutionärer" [49]. De politiska munkarna kögade därpå ihop en teori om "att döda kontrarevolutionärer är en ännu större barmhärtighet". Under kriget "Bekämpa USA och stödja Korea" (Koreakriget 1950-1953) [50] skickades munkar till och med direkt till frontlinjen för att döda.

Kristendomen erbjuder ett annat exempel. 1950 bildade Wu Yaozong [51] en "Tre-självs-kyrka", vilken följde principerna självadministration, självstöd och självpropagering. Han hävdade att de skulle bryta sig loss från imperialism och aktivt delta i "Bekämpa USA och stödja Korea". En god vän till honom hölls fängslad i över 20 år för att ha vägrat ansluta sig till "Tre-självs". Denne vän genomled alla möjliga sorters tortyr och förnedring. När han frågade Wu Yaozong: "Hur betraktar du de mirakel som Jesus utförde?", svarade Wu honom: "Jag har förkastat dem alla."

Att inte erkänna Jesu mirakel kan jämföras med att inte erkänna Jesu himmel. Hur kan man räknas som en kristen när man inte ens erkänner den himmel som Jesus steg upp till? Men som grundare av "Tre-självs-kyrkan", blev Wu Yaozong medlem i den stående kommittén för den Politiska konsultativa konferensen. När han steg in i Folkets stora sal [52] måste han fullständigt ha glömt Jesu ord "Du skall älska Herren, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd. Detta är det största och första budet" (Matt 22:37-38) och "Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud" (Matt 22:21).

Det kinesiska kommunistpartiet konfiskerade tempelegendomen, tvingade munkar och nunnor att studera marxism-leninismen för att hjärntvätta dem och tvingade dem till och med att utföra arbete. Till exempel fanns det en "buddhistisk verkstad" i staden Ningbo i Zhejiangprovinsen. Över 25 000 munkar och nunnor tvingades en gång att arbeta där. Än mer absurd är att KKP uppmuntrade munkar och nunnor att gifta sig för att på så sätt splittra buddhismen. Ett exempel

är när kvinnofederationen i staden Changsha i Hunanprovinsen, strax innan kvinnodagen den 8 mars 1951, beordrade alla nunnor i provinsen att bestämma sig för att gifta sig inom några få dagar. Dessutom tvingades unga och friska munkar att gå med i armén och skickades till stridsfältet för att tjäna som kanonmat! [53]

Diverse religiösa grupper i Kina har splittrats under KKP:s brutala förtryck. Den genuina eliten inom buddhismen och taoismen har kuvats. Bland dem som blev kvar återvände många till det sekulära livet. Många andra var icke avslöjade kommunistpartimedlemmar som specialiserade sig på att klä sig i kasayan [54], taoistdräkten eller prästklappan, för att förvränga de buddhistiska skrifterna, de taoistiska reglerna och Bibeln och leta i dessa doktriner efter rättfärdiganden för KKP:s handlingar.

Förstörelsen av kulturlämnningar

Skövländet av kulturlämnningar är en viktig del av KKP:s förstörelse av traditionell kultur. I kampanjen "Släng bort de fyra gamla" blev många unika böcker, kalligrafier och målningar som hade samlats av intellektuella, läggornas rov eller sönderstrimlades för att bli pappersmassa. Zhang Bojun [55] ägde ett familjebibliotek med över 10 000 böcker. Rödgardisternas ledare använde dem för att göra upp en eld för att värma sig. Det som återstod sändes till pappersbruk för att bli till pappersmassa.

"Hong Qiusheng, specialist på inramning av kalligrafier och målningar, är känd som 'mirakeldoktorn' för forntida kalligrafi och målningar. Han har ramat in oräkneliga mästerverk av världsklass, såsom Songkejsaren Huizongs [56] landskapsmåleri, Su Dongpuos [57] målning av bambu samt Wen Zhengmings [58] och Tang Bohus [59] målningar. Över flera årtionden hade de flesta av de hundratals gamla kalligrafier och målningar som han hade räddat blivit en förstklassig nationalkollektion. De kalligrafier och målningar som han inte hade skytt några mödor för att samla ihop stämplades som [tillhörande] 'de fyra gamla' och brändes upp. Efteråt sade Hong i tårar: "Över 100 jin [60] (50 kg) av kalligrafier och målningar – det tog så lång tid att bränna upp dem!" [61]

"Medan världsliga angelägenheter kommer och går, forntida, nutida, från då till nu, År floderna och bergen oföränderliga i sin prakt och kan fortfarande skådas från denna stig ..." [62]

Om det nutida kinesiska folket ännu kunde komma ihåg något av sin historia, skulle de antagligen känna annorlunda när de reciterar denna dikt av Meng Haoran. De berömda historiska platserna i bergen och vid floderna har skövlats i stormvinden av "Slänga bort de fyra gamla". Inte bara Orkidépaviljongen, där Wang Xizhi [63] skrev den berömda *Prolog till diktsamlingen som skrivits vid Orkidépaviljongen* [64], blev förstörd utan också Wang Xizhis egen grav skövlades. Wu Cheng'ens [65] tidigare residens i Jiangsuprovinsen

raserades, Wu Jingzis [66] tidigare residens i Anhuiprovinsen slogs i bitar, stentavlan med Su Dongpos handskrivna text *Den berusade gamle mannens paviljong*, [67] valtes omkull av de "unga revolutionärerna" [68] och skrivtecknen på stentavlan skrapades bort.

Dessa essentiella skrifter inom kinesisk kultur har förts vidare och ackumulerats under en period på flera tusen år. När de väl har förstörts kan de inte återställas. Ändå har KKP barbariskt förstört dem i "revolutionens" namn, utan sorg eller skam. När vi suckade över att det Gamla sommarpalatset, vilket också är känt som "Palatsens palats", brändes ner av de engelska och franska allierade styrkorna, när vi suckade över att det monumentala verket *Yongle-encyklopedin* [69] förstördes av inkräktares krigseldar, hur kunde vi ha anat att skövlingen orsakad av det kinesiska kommunistpartiet skulle bli så mycket mera utbredd, långvarig och genomgripande än den som orsakats av några inkräktare?

Förstörelse av andlig tro

Förutom att förstöra de konkreta och materiella formerna av religion och kultur har partiet också gjort sitt yttersta för att förstöra människors andliga identitet, som formats av tro och kultur.

Ta dess behandling av etniska trosriktningar som exempel. KKP betraktade hui-muslimernas traditioner som en av de "fyra gamla": gamla idéer, gammal kultur, gamla sedvänjor och gamla vanor. Därför tvingade partiet hui-muslimerna att äta fläsk. Muslimska bönder och moskéer tvingades att föda upp grisar och varje hushåll tvingades förse staten med två grisar per år. Rödgardister tvingade till och med den näst högste tibetanske levande Buddhan, Panchen Lama, att äta mänsklig avföring. De beordrade tre munkar från buddhisttemplet i Harbin, Heilongjiang-provinsen, det största buddhisttemplet som byggts i modern tid (1921), att hålla upp ett plakat med orden "Åt helsike med Sutrona – de är fulla av skit".

År 1971 försökte Lin Biao, [70] (vice ordförande i KKP:s Centralkommitté), fly från Kina men döddes när hans flygplan störtade i Undurkhan, Mongoliet. Senare hittades i Lins Pekingresidens vid Maojiawan en del citat från Konfucius. Partiet startade då en frenetisk kampanj för att "kritisera Konfucius". En skribent med pseudonymen Liang Xiao [71] publicerade en artikel i *Den röda fanen*, KKP:s tongivande magasin, med titeln *Vem är Konfucius?* Artikeln beskrev Konfucius som en bakåtsträvande galning och en slug och bedräglig demagog. Sedan följde en serie karikatyrer och sånger som demoniserade Konfucius.

På det här sättet förintades värdighet och helighet i religion och kultur.

Förstörelse utan slut

I det forna Kina sträckte sig statens styre enbart till länsnivå; under denna upprätt-höll patriarkala klaner autonom kontroll. Förstörelsen i den kinesiska historien, till exempel brännandet av konfucianska böcker under kejsaren Qin Shi Huangs [72] styre i Qindynastin (221-207 f kr), och de fyra kampanjerna för att eliminera buddhismen mellan 400-talet och 900-talet, genomfördes alla uppfifrån och ner, och kunde inte utplåna kulturen. Konfuci-

anska och buddhistiska klassiker och synsätt fortlevde i vida segment av samhället. I kontrast står kampanjen "kasta bort de fyra gamla", där KKP eggade ungdomar till en landsomfattande gräsrotsrörelse av "spontan entusiasm". Partiets anknytning till varje by genom partiavdelningar på bynivå kontrollerade samhället så hårt att dess "revolutionära" rörelse utvidgades ändlöst och påverkade alla människor på varje kvadratmeter av Kinas yta.

Inte någon gång i historien har en kejsare utplånat ur människors sinnen vad de ansett vara det vackraste och mest heliga, och använt förtalande och förolämpande propaganda tillsammans med våld, såsom KKP har gjort. Utplånade av tro kan ofta vara effektivare och långvarigare än enbart fysisk förstörelse.

Att reformera intellektuella

De kinesiska skrivtecknen ger uttryck för essensen av 5 000 års civilisation. Varje teckens form och uttal, idiom och litterära anspelningar, uttrycker djupa kulturella innebörder. KKP har inte enbart förenklat de kinesiska skrivtecknen, utan också försökt ersätta dem med *pinyin*, ett skrivsätt med latinska bokstäver, vilket skulle ta bort all kulturtradition från de kinesiska tecknen och det kinesiska språket. Ersättningsplanen har dock misslyckats och det kinesiska språket därmed besparats ytterligare skador. De intellektuella som fick den traditionella kulturen i arv var dock inte så lyckosamma. Före 1949 hade Kina ca två miljoner intellektuella. Även om en del hade studerat i västländer hade de fortfarande fått en del konfucianska idéer i arv. KKP släppte aldrig efter på kontrollen av de intellektuella eftersom deras tankegångar, som medlemmar av den traditionellt sett bildade aristokratiska klassen, spelade en viktig roll i förandet av vanliga människors tänkande.

I september 1951 satte KKP igång en storskalig "tankereformrörelse" med start bland intellektuella vid Pekings universitet. De uppmannades att "organisera en rörelse (bland lärare på högskolor, gymnasier och grundskolor samt högskolestudenter) för att bekänna sin historia sanningsenligt och ärligt" för att så rensa bort varje kontrarevolutionärt element. [73]

Mao Zedong tyckte aldrig om intellektuella. Han sade en gång: "De [intellektuella] borde vara medvetna om sanningen att många så kallade intellektuella i själva verket, relativt sett, är ganska okunniga och att arbetarna och bönderna ibland vet mer än de gör." [74]. "Jämfört med arbetarna och bönderna var de oreformerade intellektuella inte rena och vid den slutgiltiga analysen var arbetarna och bönderna de renaste människorna, även om deras händer var smutsiga och deras fötter insmetade med kodynga..." [75]

KKP:s förföljelse av intellektuella inleddes med olika former av anklagelser. Från 1951 års kritik av Wu Xun [76] för att han "drev skolor genom tiggeri" till Mao Zedongs personliga attack år 1955 på författaren Hu Feng [77] med anklagelser om att han var en kontrarevolutionär. I början kategoriserades inte de intellektuella som en reaktionär klass, men under 1957, efter att flera större religiösa grupper hade gett upp genom den "enade frontrörelsen", kunde partiet fokusera sin energi på de intellektuella. "Anti-höger rörelsen" kunde dras igång.

I slutet av februari 1957 inbjöd KKP de

intellektuella, under banderollen "att låta hundra blommor blomma och hundra tankeskolor tävla", att uttrycka sina förslag och sin kritik till partiet med löften om att det skulle ske utan vedergällning. De intellektuella hade länge varit missnöjda med partiet på grund av dess maktutövande inom varje område trots att det bestod av lekmän inom dessa områden, samt dess dödande av oskyldiga under kampanjerna för att "förtrycka kontrarevolutionärer" 1950-1953 och "eliminera kontrarevolutionärer" 1955-1957. De trodde att KKP slutligen hade blivit mera öppet. Så de började tala ut om sina sanna känslor och deras kritik blev mer och mer intensiv.

Många år senare tror åtskilliga fortfarande att Mao Zedong inledde attacken mot de intellektuella enbart för att han tappat tålamodet med deras alltför skarpa kritik. Sanningen visar sig dock vara annorlunda.

Den 15 maj 1957 skrev Mao en artikel med titeln "Saker börjar förändras" och lät den cirkulera bland högre tjänstemän inom KKP. Artikeln sade: "De senaste dagarna har högeranhängarna... visat sig vara mycket beslutsamma och ursinniga... Högeranhängarna, som är antikommunist, gör desperata försök att driva fram en tyfon kraftigare än styrka sju i Kina... och är så hängivna att förstöra kommunistpartiet." [78] Efter detta blev de tjänstemän som hade varit likgiltiga inför kampanjen "låt hundra blommor blomma och hundra tankeskolor tävla" plötsligt entusiastiska och "enäragna". I sina memoarer *Det förlutna försvinner inte liksom rök* drar sig Zhang Bojuns dotter till minnes:

"Li Weiha, minister för KKP: s Departement för en enad front ringde personligen till Zhang Bojun och bjöd in honom till ett möte för att presentera sina åsikter om KKP. Zhang fick ta plats i en soffa på första raden [i möteslokalen]. Då han inte var medveten om att det hela var en fälla, gav han uttryck för sin kritik av KKP. Under hela mötet "verkade Li Weiha vara avspänd. Zhang trodde sannolikt att Li höll med om vad han sade. Han visste inte att Li var belåten över att hans villebråd föll i fällan." Efter mötet klassificerades Zhang som Kinas högeranhängare nummer ett".

Vi kan ange en rad datum under 1957 som markerar förslag eller tal framförda av intellektuella som framförde kritik och kom med förslag: Zhang Bojuns "politiska designstitutet" den 21 maj, Long Yuns "absurda anti-sovjetiska åsikter" den 22 maj, Luo Longjis "korrektionskommittén" den 22 maj, Lin Xilings tal vid Pekings universitet angående "kritik av KKP:s feodala socialism" den 30 maj, Wu Zuguangs "partiet bör upphöra med att styra konsten" den 31 maj och Chu Anpings "partiet dominerar världen" den 1 juni. Alla dessa förslag och tal hade begärts in och gavs efter det att Mao Zedong redan hade slipat sin slaktarkniv.

Alla dessa intellektuella stämplades senare följdriktigt som högeranhängare. Det fanns fler än 550 000 sådana högeranhängare i hela landet.

Den kinesiska traditionen säger att "lärda personer kan dödas men ej förödmjukas". KKP förmådde förödmjuka intellektuella genom att förvägra dem rätten att överleva. Också deras familjer anklagades om de inte accepterade för-

ödmjukelsen. Många intellektuella gav upp. Under processen angav vissa av dem andra för att rädda sig själva, vilket krossade många hjärtan. De som inte gav upp inför förödmjukelsen dömdes för att sätta skräck i andra intellektuella.

Den traditionella "lärda klassen", som utgjort förebilder för samhällsmoralen, blev på så vis utplånad. Mao Zedong sade:

"Vad kan kejsare Qin Shi Huang skryta med? Han dödade bara 460 lärda konfucianer, men vi har dödat 46 000 intellektuella. Dödade vi inte också en del kontrarevolutionära intellektuella i vårt förtryck av kontrarevolutionärer? Jag argumenterade med de prodemokratiska människorna som anklagade oss för att uppföra oss som kejsare Qin Shi Huang. Jag sade att de hade fel. Vi överträffade honom hundrafalt". [79]

Mao gjorde sannerligen mer än att döda de intellektuella. Än värre är att han förstörde deras tro och deras hjärtan.

Att skapa ett sken av kultur genom att bibehålla traditionens form men ersätta dess innehåll

Sedan KKP inlett ekonomiska reformer och en "öppenhetspolicy" renoverade det många kyrkor samt buddhist- och taoistempel. Det organiserade också många tempelutställningar i Kina, såväl som kulturella utställningar utomlands. Detta var partiets sista ansträngning för att utnyttja och förstöra den kvarvarande traditionella kulturen. Det fanns två anledningar till att man gjorde detta. Å ena sidan skulle den godhet som ingår i den mänskliga naturen, som KKP omöjligt kunde utplåna, leda till förörmildhet av "partikulturen". Å andra sidan avsåg KKP att använda traditionell kultur som kosmetika på sitt [sanna] ansikte, för att dölja sin onda natur av "bedrägeri, elakhet och våld".

Grunden för en kultur är innebörden hos dess moral, medan de yttre formerna enbart har en underhållande funktion. Partiet återställde de ytliga elementen i kulturen, vilka ger underhållning, för att dölja sitt mål att förstöra moralen. Oavsett hur många konst- och kalligrafiställningar som det kinesiska kommunistpartiet har organiserat, hur många kulturfestivaler med drak- och lejonanser det har arrangerat, hur många maffestivaler det har varit värd för eller hur mycket klassisk arkitektur det har byggt, så återställer partiet enbart den ytliga formen, inte essensen, av kulturen. Under tiden har KKP marknadsfört sina kulturella paradnummer både i och utanför Kina, med det enda syftet att upprätthålla den politiska makten.

Än en gång är templen ett bra exempel. Tempel är avsedda att vara platser där människor kultiverar, där de hör klockor i gryningen och trummor vid solnedgången och tillber Buddha under brinnande oljelampor. Människor i det vanliga mänskliga samhället kan också bikta sig och be där. Kultivering kräver ett rent hjärta som inte strävar efter något. Böner och bikt kräver också en seriös och högtidlig miljö. Men templen har förvandlats till turistattraktioner för ekonomisk vinnings skull. Hur många av de människor som faktiskt besöker templen i dagens Kina har kommit för att begrunda sina misstag med ett hjärta fyllt av uppriktighet och respekt in-

för Buddha, just efter att ha tagit ett bad och bytt kläder?

Att återställa skepnaden men förstöra den inre betydelsen av traditionell kultur är den taktik som KKP har använt för att förvirra människor. Vare sig det gäller buddhism eller andra religioner, eller kulturella uttryck med sitt ursprung i dem, så har partiet avsiktligt nedvärderat dem på det sättet.

III. Partikulturen

Samtidigt som KKP förstörde den traditionella och halvgudomliga kulturen etablerade det i tysthet sin egen "partikultur" genom ständiga politiska rörelser. Partikulturen har helt förändrat den äldre generationen, har förgiftat den yngre och även påverkat barnen. Dess påverkan har varit synnerligen djup och bred. Inte ens när många människor försökte avslöja partiets ondska kunde de undvika att använda de metoder för att bedöma bra och dåligt, de analyssätt och det ordfördrag som utvecklats av KKP, vilka ofrånkomligen bär partikulturens prägel.

Partikulturen inte bara ärvde den fundamentala illviljan hos den utlandsfödda marxist-leninistiska kulturen, utan kombinerade även skickligt alla de negativa elementen från tusentals år av kinesisk kultur med partipropagandans tal om våldsam revolution och kampfilosofi. Dessa negativa komponenter inkluderar interna maktstrider inom kungafamiljen, att bilda kottier i strävan efter själviska intressen, politiskt lurendrejeri för att orsaka andra lidande, smutsig taktik och konspiration. I KKP:s kamp för överlevnad under de gångna årtiondena, har karaktärstriden "bedrägeri, illvilja och våld" berikats, närt och utvecklats.

Despotism och diktatur är partikulturens natur. Den här kulturen tjänar partiet i dess politik och klasskamper. Man kan ur fyra olika aspekter förstå hur den bildar partiets "humanistiska" miljö, kännetecknad av terror och despotism.

Aspekten makt och kontroll

A. En isoleringskultur

Kommunistpartiets kultur är ett isolerat monopol utan tankefrihet, yttrandefrihet, föreningsfrihet eller trosfrihet. Mekanismen för partiets styre liknar ett hydraulsystem, vilket är beroende av högt tryck och isolering för att upprätthålla sin kontrollstatus. Till och med den minsta lilla läcka kan få systemet att kollapsa. Till exempel vägrade partiet att föra en dialog med studenterna under Fjärde-juniörelsen [80], av rädsla för att om det började spruta ur denna läcka så skulle arbetarna, bönderna, de intellektuella och militären också kräva en dialog. Som följd skulle Kina till slut ha närmast sig demokrati och enpartidiktaturen skulle ha varit hotad. Därför valde de att begå mord hellre än att tillmötesgå studenternas begäran. Dagens KKP har tiotusentals "cyberpoliser" anställda för att övervaka Internet och direkt blockera varje utländsk hemsida som KKP ogillar.

B. En terrorkultur

Under de senaste 55 åren har KKP använt terror för att kuva det kinesiska folkets sinnen. De har använt sina piskor och

slaktarknivar – människor vet aldrig när oförutsedda katastrofer ska drabba dem – för att tvinga folket att inordna sig. Folket blev, när det levde i skräck, lydigt. Demokratiförespråkare, fritänkare, skeptiker inom (KKP-)systemet och medlemmar av olika andliga grupper har, som varning till folket, blivit måltavlor för dödande. Partiet vill kväva allt motstånd i sin linda.

C. En kultur med nätverkskontroll

KKP:s kontroll över samhället är allomfattande. Det finns ett system för registrering av hushållen, ett kommittésystem för de boende i grannskapet och olika nivåer av partiets kommittéstruktur. "Partiavdelningar finns etablerade på varje nivå inom företagen." "Varenda by har sin egen partiavdelning." Partimedlemmar och medlemmar i det Kommunistiska ungdomsförbundet har regelbundna aktiviteter. KKP förespråkar också en serie slagord i enlighet med detta. Några exempel: "Vakta din egen dörr och håll ett öga på ditt eget folk." "Hindra ditt folk ifrån att appellera." "Genomför resolut systemet med att delegera uppgifter, se till att uppgifter fullföljs samt gör klart var ansvaret ligger. Vakta och kontrollera strikt. Ta allvarligt på disciplin och regler och garantera förebyggande och upprätthållande kontrollåtgärder dygnet runt." "610-byrån [81] kommer att bilda en övervakningskommitté för att inspektera och övervaka aktiviteter i varje region och arbetsenhet med ojämna intervaller."

D. En kultur där släktingar drabbas

KKP åsidosatte fullständigt det moderna samhällets principer för styre enligt lagen och förespråkade energiskt policyn att straffa släktingar. Det använde sin absoluta makt till att straffa släktingar till dem som blev stämplade som "godsägare", "rika", "reaktionärer", "dåliga element" och "högeranhängare". Det framförde teorin om "klasstillhörighet" [82].

Idag kommer KKP att "fastställa de främsta ledarnas ansvar och tillrättvisa dem offentligt om de i sina ledarroller misslyckas med att vidta lämpliga åtgärder för att hindra Falun Gong-utövarer från att resa till Peking och ställa till problem. I allvarliga fall kommer disciplinåtgärder att vidtas". "Om en person utövar Falun Gong kommer alla familjemedlemmarna att avskedas." "Om en anställd utövar Falun Gong kommer bonusen att hållas inne för alla i hela företaget." KKP utfärdade också diskriminerande policies som klassificerade barn i "de som kan undervisas och omvandlas" eller "fem svarta klasser" (jordägare, rika bönder, reaktionärer, dåliga element och högeranhängare). Partiet förespråkade lydnad till partiet och "att ha modet att straffa släktingar". Genom att använda "arkivsystemet för personal och organisation", "temporära omflyttnings-systemet", "avslöjande och anklagande" samt "belöning för bidrag till partiet" skaffade sig KKP garantier för att dess politik skulle genomföras.

Propagandaaspekten

A. En kultur med en röst

(Under kulturrevolutionen var Kina fylld av slogans som) "De högsta instruktion-

erna" och "En mening (från Mao) väger tyngre än tiotusen meningar, var och en är sanningen". Alla massmedier eggades till att lovprija och kollektivt stödja partiet. När det behövdes kallades ledare från varje nivå av partiet, regeringen, militären, arbetare, ungdomsförbund och kvinnoorganisationer, fram för att uttrycka sitt stöd. Alla var tvungna att gå igenom provningen.

B. En kultur som förespråkar våld

Mao Zedong sade: "Med 800 miljoner människor, hur kan det fungera utan kamp?" I förföljelsen av Falun Gong sade Jiang Zemin: "Ingen bestraffning för att slå ihjäl Falun Gong-utövarer." Det kinesiska kommunistpartiet förespråkade "totalt krig" och "atombomben är bara en papperstiger ... även om halva befolkningen dog så skulle den kvarvarande halvan ändå bygga upp vårt land ur ruinerna".

C. En kultur som piskar upp hat

Det blir en grundläggande nationell policy "att alltid minnas arbetarklassernas lidanden och att aldrig glömma tårarna och blodet". Grymhet mot klassfiender prisades som dygd. KKP propagerade "Bit ihop tänderna inför fienden, bit ihop inför hatet, tvinga dig att svälja det tuggade hatet, hatet i ditt hjärta ska spira." [83]

D. En bedrägeriets och lögnens kultur

(Här är några exempel på KKP:s lögnery.) "Avkastningen per *mu* [84] är mer än tiotusen *jin*" under Det stora språnget (1958). "Inte en enda minniska dödades på Himmelska Fridens Torg" under Fjärde-junimassakern 1989. "Vi har kontroll över SARS-viruset" år 2003. "Det är för närvarande den bästa tiden när det gäller mänskliga rättigheter i Kina." och "De tre representationerna." [85]

E. En hjärntvättkultur

"Det skulle inte bli något nytt Kina utan kommunistpartiet." "Den centrala kraften som leder oss till framgång är KKP och den teoretiska grunden som vägleder vårt tänkande är marxism-leninismen." [86] "Upprätthåll i största möjliga utsträckning samma linje som partiets Centralkommitté." "Verkställ partiets order om du förstår den. Även om du inte förstår, verkställ den i alla fall och din förståelse bör fördjupas under tiden du utför orden." (Några slagord som KKP skapade för att hjärntvätta människor.)

F. En fjäskkultur

"Himmel och jord är stora men partiets godhet är än större"; "Vi har partiet att tacka för allt vi har åstadkommit"; "Jag betraktar partiet som min moder"; "Jag använder mitt eget liv för att beskydda partiets Centralkommitté"; "Ett storslaget, ärorikt och korrekt parti"; "Ett oövervinnligt parti", etc.

G. En kultur av spel för gallerierna

Partiet etablerade modeller och satte upp det ena exemplet efter det andra, och lanserade det "socialistideologiska och etis-

ka framåtskridandet" och kampanjer för "ideologisk utbildning". Till slut fortsatte människor att göra vadhelst de gjorde innan varje kampanj. Alla de offentliga föreläsningarna, studiecirklarna och erfarenhetsutbytena har blivit ett "seriöst spel för gallerierna" och samhällets moralstandard har fortsatt att ta stora kliv bakåt.

Aspekten relationer mellan människor

A. En avundsjukans kultur

Partiet propagerade för "absolut jämlikhet" så att "var och en som sticker ut kommer att bli måltavla för attacker". Människor är avundsjuka på dem som har större förmåga och dem som är rikare – det så kallade "rödögdsyndromet". [87]

B. En kultur där människor trampar ner varandra

KKP förespråkade att "strida ansikte-mot-ansikte och rapportera rygg-mot-rygg". Att skvallra på andra, skapa skrivet material för att sätta dit dem, fabricera fakta och överdriva deras misstag – dessa falska beteenden har använts för att mäta närheten till partiet och viljan att avancera.

Aspekten subtil påverkan på människors psyken och beteenden

A. En kultur som förvandlar människor till maskiner

Partiet vill att människorna skall vara "de aldrig rostande bultarna i revolutionens maskineri", vara "partiets tämjda verktyg", eller att "attackerar i vilken riktning partiet än leder oss". "Ördförande Maos soldater lyssnar mest till partiet; de går varthelst de behövs och slår sig ned varhelst det finns svårigheter."

B. En kultur som blandar ihop rätt och fel

Under kulturrevolutionen ville KKP "hellre ha socialistiskt ogräs än kapitalistiska skördar". Armén beordrades att skjuta och döda i Fjärde-junimassakern "i utbyte mot 20 års stabilitet". KKP "gör mot andra vad man inte vill skva göras emot en själv".

C. En kultur med självpåtagen hjärntvätt och villkorslös lydnad

"Lägre rankade lyder order från de högre rankade och hela partiet lyder partiets Centralkommitté." "Kämpa hänsynslöst för att utplåna alla själviska tankar som blixtrar genom ditt sinne." "Framkalla en revolution i djupet av din själ." "Upprätthåll maximal anpassning till partiets Centralkommitté." "Likrikta sinnena, likrikta fotstegen, likrikta befallningarna, och likrikta vägledningen."

D. En kultur som säkerställer folkets lakejposition

"Kina skulle vara i kaos utan kommunistpartiet"; "Kina är så stort. Vem förutom KKP kan leda det?" "Om Kina kollapsar blir det en världskatastrof, så vi ska hjälpa KKP att vidmakthålla sitt ledarskap." Av rädsla och självbevarelsedrift framstår de

grupper som ständigt kuvas av KKP ofta som ännu mer vänsterinriktade än KKP.

Det finns många fler sådana exempel. Alla läsare kan antagligen hitta partikulturens element av olika slag i sina personliga erfarenheter.

Människor som upplevde kulturrevolutionen har kanske fortfarande i levande minne "mönsterföreställningarna" av moderna operor, sångerna med Maos lyrik, samt lojalitetsdansen. Många minns fortfarande orden från dialogen i *Den vitthåriga flickan*, [88] *Tunnelkrigföring* [89] och *Minkrig* [90]. Genom dessa litterära verk har partiet hjärntvättat människor, med tvång fyllt deras sinnen med budskap såsom "hur lysande och storartat" partiet är; hur "mödosamt och tappert" partiet har kämpat emot fienden; hur "fullkomligt hängivna partiet" partisoldaterna är; hur villiga de är att offra sig för partiet; hur enfaldiga och ondskefulla fienderna är. Dag efter dag (tvångsinjicerar KKP:s propagandamaskin varje individ med de trosuppfattningar som kommunistpartiet behöver. Om man idag skulle gå tillbaka och se musikalerna *Den episka dikten* – *Östern är Röd*, skulle man inse att hela temat och stilen i föreställningen handlar om "dödande, dödande och än mer dödande".

Samtidigt har partiet skapat sitt eget system med ord och uttryck, såsom till exempel det grova språk som används i masskritik, de smickrande ord som används i lovsånger till partiet och de torftiga officiella formaliteterna som liknar "uppsatsen i åtta delar" [91]. Människor fås till att omedvetet tala utifrån de tankemönster som förespråkar begreppen "klasskamp" och att "höja partiet till skyarna", och använder ett dominerande språk istället för ett lugnt och förnuftigt resonemang. KKP missbrukar också religiös vokabulär och förvränger dessa termer innebörder.

Ett steg bortom sanningen innebär villfarelse. KKP:s partikultur missbrukar även i viss utsträckning traditionell moral. Till exempel värdesätts "tro" i traditionell kultur vilket också kommunistpartiet gör. Vad det förespråkar är emellertid "tro på och ärlighet gentemot partiet". Den traditionella kulturen poängterar "djup respekt för föräldrarna" (*Xiao*). Partiet kan sätta folk i fängelse om de inte tar hand om sina föräldrar, men den egentliga orsaken är att dessa föräldrar annars skulle bli en "börda" för regeringen. När det passar partiets behov begärs det av barnen att de ska dra en klar skiljelinje mellan sig och föräldrarna. Den traditionella kulturen betonar "lojalitet". Ändå "är folket av största betydelse; nationen kommer närmast; sist kommer härskaren." Den "lojalitet" som KKP föredrar är "blind dyrkan" – så fullständigt blind att det fordras av människor att de tror på partiet villkorslöst och lyder det utan att ifrågasätta.

De ord som KKP ofta använder är mycket missledande. Till exempel kallade det inbördeskriget mellan Kuomintang (Nationalistpartiet) och kommunisterna för "Frihetskriget", som om folket blev "befriat" från förtryck. Partiet kallade tiden efter 1949 för "efter grundandet av nationen", när Kina i verkligheten existerade långt innan dess. Kommunistpartiet etablerade endast en ny politisk regim. Den tre år långa Stora svälten [92] kallades "tre år av naturkatastrofer", när det i själva verket inte alls var någon naturkatastrof utan istället en helt och hållet av människor skapad katastrof. När man hör dessa ord användas i det dagliga livet och

omärkligt blir påverkad av dem, accepterar dock människor omedvetet de ideologier som KKP hade för avsikt att ingjuta i dem.

I traditionell kultur ses musik som ett sätt att begränsa mänskliga begär. I *Musikens bok* (Yue Shu), volym 24 av *Historieskrivarens uppteckningar* (Shi Ji), skriver Sima Qian (145-85 f. Kr.) [93] att människans natur är fredlig; förnimmandet av yttre faktorer påverkar ens känslor och rör upp känslor av kärlek eller hat alltefter ens karaktär och visdom. Om dessa känslor inte tyglas begär man en mängd dåliga gärningar, eftersom man blir förförd av ändlösa yttre frestelser och inte i sina hjärtan kan urskilja gott och ont. Därför, sade Sima Qian, använde kejsarna i det förgångna ritualer och musik för att tygla folket. Sångerna skulle vara "glada men inte oanständiga, sorgsna men inte alltför beklämmande". De skulle uttrycka känslor och begär, men ändå ha kontroll över dessa känslor. Konfucius säger i *Samtalen med Konfucius* (Lunyu) att "*Shijings* (Oden, en av de sex klassikerna insamlade och redigerade av Konfucius) trehundra verser kan sammanfattas i en enda mening: "Tänk inte något ont".

En sådan vacker sak som musik blev dock utnyttjad av KKP som en metod att hjärntvätta folket. Sånger såsom "*Socialismen är bra*", "*Det skulle inte bli något nytt Kina utan kommunistpartiet*" och många andra, har sjungits från dagis till universitet. Människor har, när de sjungit dessa sånger, omedvetet accepterat sångtexternas innebörder. Dessutom stal partiet melodierna till de mest populära folksångerna och ersatte texterna med sådana som prisar partiet. Detta har både förstört den traditionella kulturen och främjat partiet.

I ett av KKP:s klassiska dokument, Maos "Tal vid Yan'ans forum för litteratur och konst" [94], kallades kulturen och militären för "de två krigsfronterna: den mjuka och den våldsamma". Det fastslog att det inte var tillräckligt att bara ha en beväpnad militär; en "litteraturkonstens armé" behövdes också. Talet stipulerade att "litteraturkonsten skulle tjäna politiken" och att "proletariatets litteraturkonst ... är kugghjulen och skruvarna i revolutionens maskineri". Ett komplett system med "partikultur" utvecklades ur detta, där "ateism" och "klasskamp" utgjorde kärnan. Detta system går fullständigt emot traditionell kultur.

"Partikulturen" har sannerligen tjänat en framstående roll i att hjälpa KKP att vinna makt och kontroll över samhället. I likhet med dess armé, dess fängelser och polismakt, utgör partikulturen också en våldsmaskin, vilken tillhandahåller en annan sorts brutalitet – "kulturbrutalitet". Denna kulturbrutalitet har, genom att förstöra 5 000 år av traditionell kultur, försvagat folkets vilja och underminerat den kinesiska nationalitetens sammanhållning.

Idag är många kineser fullständigt okunniga om grunddragen i traditionell kultur. Några jämställer till och med de 50 åren av "partikultur" med de 5 000 åren av traditionell kultur. Detta är sorgligt för det kinesiska folket. Många inser inte att när de motsätter sig den så kallade traditionella kulturen så är de faktiskt emot KKP:s "partikultur", inte Kinas genuina traditionella kultur.

Många människor hoppas att det nuvarande kinesiska systemet ska ersättas

tas med det västerländska demokratiska systemet. I verkligheten har västerländsk demokrati också etablerats på en kulturell grund, nämligen kristendomen, vilken säger att "alla har samma värde i den Höstes ögon" och sålunda respekterar den mänskliga naturen och mänskliga val. Hur skulle KKP:s despotiska och omänskliga "partikultur" kunna användas som grund för ett demokratiskt system likt det västerländska?

Slutsats

Kina började avvika från sin traditionella kultur under Songdynastin (960-1279) och kulturen har blivit ständigt utplundrad alltsedan dess. Efter Fjärde-majrörelsen 1919 [95] försökte några intellektuella som ivrigt eftersträfvade snabba framgångar och omedelbar nytta finna en väg för Kina genom att vända sig bort från den traditionella kulturen och rikta sig mot västerländsk civilisation. Konflikterna och förändringarna på det kulturella området förblev hela tiden i fokus för akademiska tvister, utan inblandning från statsmakten. När det kinesiska kommunistpartiet bildades började det dock upphöja kulturella konflikter till en fråga om kamp på liv och död för partiet. Så KKP började utöva direkt övervald på traditionell kultur genom att använda destruktiva metoder såväl som indirekta skymfer i form av att "anamma skräpet och ta avstånd från essensen".

Förstörelsen av den nationella kulturen var också själva processen att etablera "partikulturen". KKP undergrävde mänskligt samvete och moraliskt omdöme och drev därför människor till att vända traditionell kultur ryggen. Den dag som den nationella kulturen utplånas fullständigt, då dör nationens själ, även om namnet finns kvar. Det här är ingen överdriven varning.

Samtidigt har förstörelsen av den traditionella kulturen medfört oväntade materiella skador.

Traditionell kultur är att "himlen och människorna är ett", och människorna ska leva i harmoni med naturen. KKP förklarar sig få oändlig glädje från att "kämpa mot himmel och jord". Den här partikulturen har direkt lett till en allvarlig förstörelse av miljön, vilket plågar dagens Kina. Ta vattenresurserna som exempel. Efter att det kinesiska folket övergav det traditionella synsättet att "en ädel människa värdesätter rikedom men skaffar förmögenheter på ett anständigt sätt", har man hänsynslöst skövlat och förorenat miljön. För närvarande är mer än 75 procent av Kinas 50 000 km floder otjänliga för fisk att leva i. Mer än en tredjedel av grundvattnet var förorenat redan för tio år sedan, och situationen fortsätter nu att förvärras. Ett märkligt "spektakel" inträffade vid floden Huaihe: Ett litet barn som lekte i den oljefyllda floden skapade en gnista som, när den träffade vattenytan, tände en fem meter hög eldsflamma. När flammorna slog upp brann fler än tio tårpilar upp. [96] Man inser lätt att det är omöjligt att dricka det vattnet utan att utveckla cancer eller andra underliga sjukdomar. Andra miljöproblem, som till exempel ökenspridning och försaltning av jorden i nordvästra Kina samt den industriella föroreningen i de utvecklade regionerna, hänger alla samman med samhällets förloade respekt för naturen.

Traditionell kultur respekterar livet. KKP hävdar att "uppror är försvarbart" och att "kämpa mot människor är glädjefyllt". I revolutionens namn kan partiet orsaka tiotals miljoner människors död genom misshandel och svält. Detta har fått människor att tappa respekten för livet, vilket i sin tur uppmuntrar spridningen av falska och giftiga produkter på marknaden. I staden Fuyang i Anhui-provinsen, till exempel, utvecklade många friska spädbarn för korta lemmar, magra och svaga kroppar och förstörade huvuden under amningsperioden. Åtta barn dog till följd av denna underliga sjukdom. Efter en undersökning upptäcktes att sjukdomen hade orsakats av förgiftat mjölkpulver, producerad av en omoralisk och girig tillverkare. En del människor föder upp krabbor, ormar och sköldpaddor med hormoner och antibiotika, blandar i industriell alkohol i bordsvin, polerar ris med industrioljor och bleker mjöl med industriella blekmedel. I åtta år producerade en tillverkare i Henan-provinsen tusentals ton matolja varje månad och använde råvaror som innehöll cancerogener såsom oljeavfall, olja extraherad från matrester eller kasserade behållare som innehöll oljerester efter användning. Att tillverka giftig mat är inte ett lokalt eller begränsat fenomen, utan är vanligt förekommande i hela Kina. Detta har helt och hållet att göra med den trångsynta strävan efter materiell vinning i kölvattnet på förstörelsen av kulturen och den påföljande degenereringen av den mänskliga moralen.

Olikt partikulturens absoluta monopol och självhävdelse har den traditionella kulturen en oerhörd integrerande kapacitet. Under den blomstrande Tangdynastin samexisterade buddhistisk undervisning, kristendom och andra västerländska religioner i harmoni tillsammans med taoistiska och konfucianska skolor. Genuin kinesisk traditionell kultur skulle ha haft en öppen och tolerant attityd gentemot modern västerländsk civilisation. Asiens fyra tigrar (Singapore, Taiwan, Sydkorea och Hongkong) har skapat en "ny konfuciansk" kulturell identitet. Deras stigande ekonomier har visat att traditionell kultur inte är ett hinder för samhällsutvecklingen.

Samtidigt mäter genuin traditionell kultur människors livskvalitet utifrån en inre glädje snarare än en yttre materiell bekvämlighet. "Jag föredrar att inte ha någon som pratar illa bakom min rygg, framför någon som lovordar mig ansikte mot ansikte, jag har hellre frid i sinnet än kroppslig bekvämlighet." [97] Tao Yuanming (365-427 e. Kr.) [98] levde i fattigdom, men han blev inte uppgiven, utan njöt av att "plocka krysanter under det östra stängslet, och av det vackra Södra berget i fjärran".

Kulturen erbjuder inga svar på frågor såsom hur industriproduktionen kan utökas eller vilka sociala system man ska anamma. Istället spelar den en viktig roll i att erbjuda moralisk vägledning och självbehärskning. Det verkliga återställandet av den traditionella kulturen innebär att återfinna ödmjukheten inför himlen, jorden och naturen, respekten för livet och vördnaden för Gud. Det kommer att få mänskligheten att leva i harmoni med himlen, jorden och naturen.

Anmärkningar

- [1] I den kinesiska mytologin var Pangu den första levande varelsen och den som skapat allt.
- [2] I den kinesiska mytologin är Nüwa modersgudinnan som skapade människan.
- [3] Shennong (bokstavigt "Den himmelske jordbrukaren") är en legendarisk figur i kinesisk mytologi, som levde för c:a 5000 år sedan. Han lärde forntidsmänniskorna hur man brukar jorden. Han tillskrivs också att med fara för livet ha identifierat hundratals medicinalväxter (och giftiga örter) och olika växter av det slaget, vilka var avgörande för utvecklandet av den traditionella kinesiska medicinen.
- [4] Canjie (Cang Jie) är en mytomspunnen och legendarisk figur från det gamla Kina. Han sägs ha varit den Gule kejsarens officiella historiker och uppfinnaren av de kinesiska tecknen. Cangjie-metoden, för inmatning av kinesiska tecken i en dator, är uppkallad efter honom.
- [5] Från *Tao te ching* (Dao de jing). En av de viktigaste taoistiska texterna, skriven av Lao Zi (Lao Tze).
- [6] Inledningsord ur Konfucius *The Great Learning* (finns i engelsk övers.).
- [7] Från *Historieskrivarens uppteckningar* (Shi Ji), *Records of the Grand Historian* (finns i engelsk övers.), av Sima Qian (145-85 f. Kr.), som är den förste store kinesiske historikern. Boken dokumenterar Kinas och dess grannländers historia från forntiden till Sima Qians samtid. Stilen på hans historieskrivning var unik och bildade skola för de kejserliga dynastiernas officiella standardhistoria under de följande 2 000 åren.
- [8] Från Konfucius *Samtalen med Konfucius* (finns i svensk övers.).
- [9] Ibid.
- [10] Ibid.
- [11] Konfucius skrev i *The Great Learning*: "Eftersom deras människor var kultiverade var deras familjeförhållanden ordnade. Eftersom deras familjeförhållanden var ordnade styrdes deras länder med rättvisa. Eftersom deras länder styrdes med rättvisa blev hela kungariket lugnt och lyckligt."
- [12] Dong Zhongshu (c:a 179-104 f. Kr.), en konfuciansk tänkare under Handynastin, sade i avhandlingen Tre sätt att harmonisera människan med Himlen (Tian ren san ce): "om Himlen består så ändras inte Tao".
- [13] Resan till Väster, för västerlänningar även känd som *Kung Markatta*, skriven av Wu Chang'en (1506?-1582?), är en av de berömda kinesiska romanerna. Den är baserad på en sann historia om en välgående kinesisk munk under Tangdynastin, Xuan Zang (602-664), som begav sig till fots till det som idag är Indien, där buddhismen föddes, för att leta efter Sutorna. I romanen arrangerar Buddha det så att Kung Markatta, Nasse och Bror Sand blev lärjungar till Xuan Zang och följde honom västerut för att hämta Sutorna. De råkade ut för 81 olika faror och katastrofer innan de slutligen kom fram till Väster och uppnådde genuin upplysning (Zheng-guo).
- [14] *A Dream of Red Mansions* (Hung Lou Meng, finns i engelsk övers.) skrevs av Cao Xueqin (Tso Huseh-Chin) (1715?-1763) under

Qingdynastin (Chingdynastin). Det är en tragisk kärlekshistoria där en aristokratfamilj på bild bilar ramen. Med detta som det centrala temat målar romanen upp ett samhällshistoriskt panorama. Den visar också upp ett minnesvärt och bländande persongalleri med Jia Baoyu och Lin Daiyu som centralgestalter. Dess breda perspektiv och minutiösa uppbyggnad tillsammans med dess litterära förtjänster i form av ett utsökt språk har gjort den allmänt erkänd som typexempel på den klassiska romankonsten i Kina.

[15] Träskets banditer (*Shuihu zhuan*, även översatt som *Berättelser från träskmarkerna*, finns i svensk övers.) är en av Kinas stora klassiska romaner, skriven på 1300-talet av Shi Nai'an. 108 män och kvinnor slår sig ihop och blir banditer i ett träskområde. Intriger, äventyr, mord, krig och romantik berättas med den traditionelle historieberättarens spänningsladdade stil.

[16] Berättelsen om de tre kungarikena, en av Kinas mest berömda klassiska romaner skriven av Luo Guanzhong (1330?-1400?), bygger på historien om De tre kungarikenas period (220-280 e. Kr.). Den skildrar de intrikata och spända kamperna om tronen mellan tre starka politiska krafter: Liu Bei, Cao Cao och Sun Quan, och fokuserar på olika stora talanger och djärva strategier under den perioden.

[17] Berättelsen om länderna i Östra Zhou, en roman ursprungligen skriven av Yu Shaoyu under Mingdynastin, reviderad och omskriven av Feng Menglong i slutet av Mingdynastin, och ytterligare reviderad av Cai Yuanfang under Qingdynastin. Den spänner över mer än 500-års historia under Vår- och Höstperioden (770-476 f. Kr.) och Perioden med de stridande staterna (475-221 f. Kr.).

[18] Berättelsen om Yue Fei, skriven av Qian Cai under Qingdynastin. Den återger Yue Feis (1103-1142) liv under Södra Songdynastin. Yue Fei är en av de mest kända generalerna och patriotiska hjältarna i kinesisk historia. General Yue Fei utmärkte sig i slag mot inkräktare från landet Jin i norr. Han blev falskeligen anklagad, fångslad och avrättad efter-som premiärminister Qin Hui försökte eliminera den grupp som ville försvara sitt land med vapen. Yue Fei fick senare upprättelse från de falska anklagelserna och ett tempel byggdes till hans minne. Till hans grav gjordes fyra figurer i gjutjärn. Med bara bröst, bakbundna händer och knäböjande framför gravstenen, representerar de dem som var ansvariga för mordet på Yue Fei. Yue Fei har inom kinesisk kultur blivit en förebild för lojalitet mot landet.

[19] Detta citat kommer från Sammanfattning av de samlade taoistiska skrifterna (*Dao cang ji yao*), sammanställda under Qingdynastin.

[20] Se [8].

[21] Från Maos tal vid den Åttonde sessionen av KKP:s tionde plenarsammanträde. h

[22] Maos ursprungsord på kinesiska använde en ordlek: Jag är som en munk som håller i ett paraply, ser varken "hår" (uttalet likt Tao eller lag) eller himlen (det man inte ser finns inte).

[23] Jie är namnet på den siste härskaren under Xiadynastin (omkring 21-16 f. Kr.), och Zhou är namnet på den siste härskaren under Shangdynastin (ca 16-11 f. Kr.). Båda är kända som tyranner.

[24] Wen Tianxiang (1236-1283), överbefälhavare som slogs mot mongoliska trupper för att skydda Södra Songdynastin mot intrång. Han dödades den 9

januari 1283 efter att ha tagits tillfånga för att ha vägrat kapitulera inför mongolerna.

[25] Från Mencius.

[26] Från ett av Mencius mycket berömda citat: "Begär till mitt liv; begär också till rättvisa. När jag inte kan få båda samtidigt, kommer jag att offra mitt liv för att upprätthålla rättvisan."

[27] Från den kommunistiska kamp-sången *Internationalen*. Den kinesiska översättningen betyder ordagrant: "Det har aldrig funnits någon frälsare, och vi tror inte på Gudar heller, för att skapa mänsklig lycka litat vi enbart till oss själva."

[28] Kejsare Taiwu från Norra Wei, även kallad Tuo Tao (regerade år 424-452).

[29] Kejsare Wuzong från Tangdynastin, även kallad Li Yan (regerade år 840-846).

[30] Kejsare Wu från Norra Zhou-dynastin, även kallad Yu Yong (regerade år 561-579).

[31] Kejsare Shizong (Chairong) från den Senare Zhou-dynastin, även kallad Chairong (regerade år 954-959).

[32] Ett slagord som användes under mitten av 1960-talet under Kulturrevolutionen i Kina.

[33] Den vita hästens tempel, det första buddhistiska klostret i Kina, byggd år 68, Yong Pings elfte år i den Östra Handynastin (25-220).

[34] Beiyue-sutroma fick sitt namn efter en subtropisk växt som tillhör palmfamiljen. Det är en hög trädart med tjocka blad som är malsäkra och som torkar ut mycket långsamt. I fortiden skar man in tecken på sådana blad.

[35] Xiangshanparken, även kallad Doftande kullarnas park, ligger 28 km nordväst om Pekings centrum. Den byggdes ursprungligen 1186 under Jindynastin, och blev till sommarställe för kejsarfamiljer under Yuan-, Ming- och Qingdynastierna.

[36] Från Hur många kulturlärningar blev lågornas rov av Ding Shu

[37] Rödgardisterna syftar på de civila som gick i täten för att genomföra Kulturrevolutionen. De flesta var ungdomar i mellersta tonåren.

[38] Sommarpalatset som ligger 15 km utanför Peking är den största och bäst bevarade kejserliga parken i Kina, med en historia på mer än 800 år.

[39] Louguantemplet är en berömd taoistisk helgedom i Kina. Det vördas som "de välsignades första land under himlen". Templet ligger på en bergssluttning norr om Zhongnanbergen, 15 km sydost om länet Zhouzhi och 70 km från staden Xi'an.

[40] Li är ett kinesiskt längdmått (1 li = 0,5 km).

[41] Kejsare Gaozu, även kallad Li Yuan (regerade år 618-626), var den förste kejsaren under Tangdynastin.

[42] Folkkommunerna (Renmin Gongshe), var tidigare den högsta av de tre administrativa nivåerna på landsorten under perioden 1958 till runt 1982 i Folkrepubliken Kina. Folkkommunerna hade styrande, politiska och ekonomiska funktioner. De var de största kollektiva enheterna och var i sin tur uppdelade i produktionsbrigader och odlingsbrigader. Efter 1982 ersattes de av annat system.

[43] Se [36]

[44] Mahayanasutran Mahaparinirvana påstås vara Buddhas sista *Mahayanasutra*, överlämnad på den sista dagen av hans jordeliv. Den påstås innehålla essensen av alla Mahayanasutror.

[45] Troligen från *Taisho-tripitakan* Vol. T01, Nr 7, *Mahayas Mahaparinirvanasutra*.

[46] Från Teorin och utövandet av det kinesiska kommunistpartiets kuvande av religioner av Bai Zhi. Kinesisk text på hemsidan www.dajiyuan.com/gb/3/4/15/n300731.htm

[47] Mukti betyder *nävlag, lagundervisning* eller *överföring*. Mukti kan också översättas med att "förlora, släppa, räddning, befrielse, befria, frigörelse, slippa bojor och få frihet, frihet från själavandring, från karma, från illusion, från lidande"; det betecknar *Nirvana* och också den frihet som fås i *Dhy'na* (meditation). Det är att undkomma *Samsara* (reinkarnation).

[48] Nirvana är inom buddhismen och hinduismen ett tillstånd av lyckosam frid och harmoni bortom individens lidande och begär; ett tillstånd av att vara ett med den odödliga anden.

[49] En kampanj för kuvande av kontrarevolutionärer som handskades våldsamt med före detta medlemmar av hemliga grupper, religiösa samfund och Koumintang tidigt under 1951.

[50] Motståndskriget för att "Bekämpa USA och stödja Korea", som KKP kallade det, bröt ut 1950. Det är i väst känt som "Koreakriget".

[51] Wu Yaozong (1893-1975) m. fl. publicerade det så kallade *Sätt för den kinesiska kristenheten att göra insatser i uppbyggandet av det Nya Kina*, även kallat *Införandet av Manifestet Tre Själ* 1950 och grundade därefter Tre-självkyrkan.

[52] Folkets stora hall, byggdes 1959, ligger utmed Himmelska Fridens Torgs västra sida. Den är en mötesplats för Kinas Folkkongress.

[53] Se [46]

[54] Kesa, munkens skrud eller rock

[55] Zhang Bojun (1895-1969) var en av grundarna av "Kinas demokratiförbund", ett demokratiskt parti i Kina. Han klassificerades som den "främste högeranhängaren" av Mao Zedong 1957, och var en av de få högeranhängare som inte fick upprättelse efter Kulturrevolutionen.

[56] Kejsar Huizong i Songdynastin, även kallad Zhao Ji (regerade 1100-1126).

[57] Su Dongpo (1036-1101), en berömd kinesisk poet och författare under Songdynastin. En av de "Åtta stora prosamästarna under Tang- och Songdynastierna".

[58] Wen Zhengmin (1470-1559) kinesisk konstnär under Mingdynastin.

[59] Tang Bohu (1470-1523) berömd lärd, konstnär och poet under Mingdynastin.

[60] Jin är ett viktmått i Kina.

En jin är 0,5 kg.

[61] Se [36]

[62] Från en dikt av Meng Haoran (689-740) som var en välkänd poet under Tangdynastin.

[63] Wang Xi Zhi (321-379) den mest berömda kalligrafen i historien, från Tangdynastin.

[64] Den ursprungliga Lan Ting-prologen, som sågs vara skriven av Wang Xi Zhi på toppen av hans kalligrafikariär (51 år gammal år 353), är allmänt erkänt som det viktigaste verket under den kinesiska kalligrafins historia.

[65] Wu Cheng'en (1506?-1582?), kinesisk författare och poet under Mingdynastin, författare till *Resan till Västern*, som också benämns *Kung Makarna*, en av de fyra mest kända kinesiska romanerna.

[66] Wu Jingzi (1701-1754), en stil-säker författare under Qingdynastin, författare till *De lärda* (*Rulin Waishi*, också känt som *De lärda inofficiella historia*).

[67] Prosa skriven av Ouyang Xiu (1007-1072) en av de "Åtta stora prosamästarna under Tang- och Songdynastierna". Ouyang Xiu kallade sig själv "ett gammalt fyllö".

[68] Alternativt namn på *Rödgardisterna*.

[69] Yongle Encyklopedin eller *Yongle Dadian* skrevs på uppdrag av kejsare Yongle, Mingdynastin, 1403. Den anses vara världens första och största encyklopedi. Tvåtusen lärda arbetade med projektet som omfattade 8 000 texter från forntiden fram till tidig Mingdynasti. Encyklopedin, som fullbordades 1408, innehöll 22 000 handskriftsvolymer som upptog 40 m³.

[70] Lin Biao (1907-1971), en av de högsta KKP-ledarna, tjänade under Mao Zedong som medlem av politbyrån, som vice ordförande (1958) och försvarsminister (1959). Lin var utsedd till Maos efterträdare 1966, men föll i onåd 1970. Det sägs att han försökte fly från Kina. Han dog då planet han färdades i störtade i Mongoliet.

[71] "Liang Xiaol" representerar en grupp av dedikerade författare, bland andra Zhou Yiliang, vars engagemang i författargruppen gjorde att han fick ett anonymt brev från en gammal vän som refererade till "den exceptionella skamlösheten".

[72] Kejsare Qin Shi Huang (259-210 f. Kr.), även kallad Ying Zheng, var den förste kejsaren i det enade Kinas historia. Han standardiserade lagen, skriftspråket, valutor, vikter, mått och gav order om att kinesiska muren skulle byggas. Alla dessa åtgärder hade en stor och djup påverkan på Kinas historia och kultur. Han beordrade att böcker från olika skolor skulle brännas, inklusive dem från konfucianismen och taoismen, och beordrade vid ett tillfälle att 460 av konfucianismens lärda skulle begravas levande. Dessa händelser har senare i historien kallats för "brändandet av böcker och begravandet av konfucianismens lärda". Han byggde ett väldigt mausoleum åt sig själv och Kejsare Qins grav med Terrakottaarmén har kommit att bli känd som världens åttonde underverk.

[73] Ur Mao Zedongs skrifter 1949-1976 (Voly 2).

[74] Ur Maos Korrigera partiets arbets-sätt, 1942.

[75] Ur Maos Tal vid Yan'an Forum om Litteratur och Konst, 1942.

[76] Wu Xun (1838-1896 e. Kr.), ursprungligen Wu Qi, föddes i Tangyi, Shandong. Tidigt förlorade han sin far och familjen blev fattig. Han tvingades tigga mat för att ge till sin mor och blev känd som den fromme tiggarsonen. Efter det att hans mor hade avlidit blev tiggeriet hans enda sätt att försörja sig. Han drev gratis skolor med de pengar som han fick in genom att tigga.

[77] Hu Feng (1902-1985), lärd och litteraturkritiker, motsatte sig KKP:s doktrinära litteraturpolicy. Han utslöts ur partiet 1955 och dömdes till 14 års fängelse.

[78] Från Valda arbeten av Mao Zedong (Voly 5), "Saker börjar förändras", 1957.

[79] Qian Bocheng, *Orientalisk kultur*, 2 000.

[80] Studenternas Fjärde juniörelse initierades av universitetsstuderande som förespråkade demokratireformer i Kina mellan 15 april och den fjärde juni, 1989. Den blev senare kuvad av Folkets befrielsearmé och brukar internationellt kallas för *Fjärde-junimassakern*.

[81] En byrå skapad särskilt för att förfölja Falun Gong, med absolut makt